

DE MAAT VAN GODS LIEFDE

EEN ONBEGRENSDE ERVARING

EEN ONTMOETING

Eddy L Maertens

De Nederlandse psycholoog Adriaan de Groot schreef ooit: “*De mens meet de mens*”¹. Met deze uitspraak wilde hij benadrukken dat het inschatten van de medemens niet neutraal is maar dat mensen elkaar beoordelen, meten en evalueren naar de eigen maatstaven. Daarmee bedoelde hij dat we elkaar taxeren naar normen die we zelf hebben gemaakt, normen die even onbetrouwbaar als willekeurig zijn. Als wij al niet betrouwbaar oordelen, hoe zou God, wiens maatstaf oneindig is, ons dan kunnen meten zonder ons te verpletteren?

Het geheim van Gods liefde zou wel eens hierin kunnen schuilgaan: Hij beoordeelt de mens niet volgens de beperkte, vaak vergankelijke maatstaven die mensen hanteren - zoals prestaties, status, uiterlijk of morele perfectie. Tegelijkertijd hanteert Hij ook niet enkel de verheven, goddelijke maatstaven van heiligheid en rechtvaardigheid op een manier die de mens zou verpletteren onder zijn tekortkomingen. In plaats daarvan kiest Hij ervoor om te oordelen met genade als kern van Zijn liefdevolle maatstaf die zowel het menselijke als het goddelijke verbindt. Zijn liefde is dus niet een compromis tussen strengheid en mildheid, maar een evenwicht waarin genade de brug vormt tussen het onvolmaakte en het volmaakte - het is Zijn antwoord op de menselijke gebrokenheid.

De Schrift leert dat God niet oordeelt zoals de mens ziet. “*De mens ziet aan wat voor ogen is, maar de Heer ziet het hart*” (1 Samuël 16: 7). Indien Gods oordeel het laatste woord zou hebben dan bleef niemand over en het is juist in dit onmogelijke dat Zijn liefde geopenbaard wordt. God heeft Zijn eigen standaard niet verlaagd, maar Hij heeft Zijn standaard vervuld in Christus. Paulus schrijft aan de Romeinen: “*Allen hebben gezondigd maar zij worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade*” (Romeinen 3: 23 - 24). De genade is geen verzachting van de heiligheid, maar haar voltrekking in liefde. Zijn genade is niet de onverdiende gunst die algemeen wordt begrepen maar het is de bevrijdende en verlossende liefde die God aan de mens betoont (cfr. Jesaja 1: 18 vgl. Mattheüs 11: 28 contra Jeremia 6: 16).

God bemint de mens niet omdat hij beantwoordt aan Zijn normen, maar omdat hij van Hem is. Zijn liefde is onbegrensd, onvoorwaardelijk. Ze kijkt niet met de ogen van een rechter, maar met het hart van een ouder die zijn kind niet minder liefheeft als het struikelt. Zo ziet God de mens in zijn gebrokenheid en zegt: “*toch blijf jij mijn kind*”. (cfr. Genesis 3: 9). Deze niet-oordelende aanvaarding opent de ruimte voor bekering of zoals Paulus het schrijft: “*De goedheid van God leidt tot berouw*” (Romeinen 2: 4). De liefde die niet veroordeelt, maar draagt, maakt de mens tot wat hij geroepen is.

Gods liefde is geen afwijzende kracht die de mens confronteert met zijn tekortkomingen en hem daarop vastpint. Integendeel, het is een dragende liefde - een liefde die de mens optilt, omhult en meeneemt zelfs door zijn gebrokenheid heen. Het is een verdragen, meedragen, ondersteunen. Zoals een herder het verloren schaap op zijn schouders draagt, zo tilt God de mens op in zijn kwetsbaarheid. Deze liefde veroordeelt niet, omdat haar blik dieper reikt dan

¹ “*Methodologie: grondslagen van onderzoek en denken in de gedragswetenschappen*” (1961)

schuld en falen: zij ziet de mens in zijn oorsprong, in zijn bestemming, in zijn roeping. Door gedragen te worden in deze liefde, wordt de mens niet alleen vergeven, maar ook hervormd, geheeld en tot bloei gebracht. Zo wordt hij niet wat de wereld van hem verwacht, maar wat hij ten diepste geroepen is te zijn: een beeld van God, een drager van licht, een mens in volle relatie tot zijn Schepper en tot zichzelf. Gods liefde is niet passief maar scheppend. Ze activeert de roeping die in de mens ligt besloten - een roeping tot gemeenschap en tot liefde, tot mens-zijn in volle glorie.

Zo weerspiegelt zich in onze omgang met elkaar iets van dit goddelijk geduld. Wie werkelijk leeft uit genade, kan niet meer oordelen naar eigen maat. De liefde die wij ontvangen, verplicht tot mildheid. Gods oordeel is rechtvaardig, maar Zijn laatste woord is genade. In die spanning - tussen heiligheid en ontferming - wordt zichtbaar wie Hij is, en wat wij worden mogen: mensen die leren liefhebben zonder te meten.

Het geheim van Zijn liefde ligt in het feit dat God niet oordeelt volgens een systeem dat de mens uitsluit, maar volgens een liefde die insluit, herstelt en verheft.

